

Om Rapsavlén.

(Af et Brev til Udgiveren fra Bønsbysfel.)

I Luno's landoekonomiske Tidende 19 Hefte 1851 Side 296 anføres at det ikke er en let Opgave at skaffe sig den fornødne Gødning til Sædarterne, og endnu vanskeligere naar man vil dyrke Raps, men denne Opgave er ikke saa vanskelig som den i Almindelighed ansees for, thi naar man veed, at i Hede-Egnene opbrækkes Hede, som mergles, og derefter tages 7, 8, 9, indtil 12 Halme deraf uden Gødning, og samme Hede ofte indeholder kun et meget tyndt Morlag, maa man deraf slutte sig til, at naar man paafører sin Jord 2 à 300 Væs Torve eller Mosejord pr. Td. Td. og paa den Maade beriger den med lige saa megen Muld som mager Hede indeholder, og derpaa mergler ovenpaa det Tilførte, maa Jorden kunne bære ligesaa meget som Heden.

Ikke vil jeg raade nogen at bruge den fordærlige Skif at tage 7 à 12 Rjærve efter Mergel, men min Mening er at naar man giver daarlig Sandjord 2 à 300 Væs Torve eller Mosejord pr. Td. Vand og derovenpaa Mergel, kan man uden Gødning dyrke den 3 Aar itræk, og udlægge den forbedret og i Kraft.

Mange Steder fattes Mergel og Mosejord, men de fleste Steder haves den, og skal Gødningen bringes paa langt bortliggende Jord, kan man ofte med mindre Arbeide paaføre Jord.

Naar Rapsen betegnes som en Sædart, der ikke leverer

Gjødningsmateriale, saa er det mindre rigtigt; thi Rapsen leverer mere god Strøelse end næsten alle andre Afgrøder paa lige stort Areal; Rapsen forbedrer Jorden ved at den overstygger den fra tidligste Foraar, hvorved Jorden faaer den fulde Gavn af Regn og Dug, da hverken Solen eller Vinden kan bortføre samme; Rapsen beriger Jorden med Muld ved den store Mængde Blade der raadner paa Jorden, ved sine stærke Stubbe og Rødder, som ogsaa ved Nedpløining raadne i Jorden, og stjerne den seige Leerjord, og endelig tiltrækker den vist, som alle bredbladede Planter, en betydelig Deel af sin Næring af Luften. — Rapsens Modstandere anføre at Rapsavlens er indskrænket i Holsteen, hvilket Forfatteren og anfører, men den Maade at brænde Halmen maa jo altid svække et Agerbrug, thi prøv at brænde Halmen som avles efter Brakken en Dmgang og see saa hvad Gjødning og Korn man tilsidst vil avle. Efter min Erfaring giver Rapsen langt mere Strøelse end nogen anden Afgrøde (Urter undtagen) paa lige Areal, og Thær antager at de Planter, som vore paa den kraftigste og sundeste Jord, give den fedeste og frugtbareste Muld; hvorfor maa Rapshalmen (der indeholder en betydelig Mængde Potaske) endelig ikke afgive god Gjødning? — Det er nogle og tyve Aar siden jeg begyndte at dyrke Raps, og jeg har stadig dyrket den i de sidste 18 Aar, saa jeg har nogen Erfarenhed i den Avl, og jeg formener, at Rapsen gjør Jorden samme Nytte som Urter, uden at være saa udtærende som den bestyldes for, og vil man see hen til mine Afgrøder, nemlig Hvede efter Raps, derefter Byg og tilsidst